

ЖУЛИЕТА

- Отче скъпи, —>/
Ромео де е? Помня аз добре,
че тука трябваше да бъде...Ето,
аз тука съм, но къде ли е Ромео?
/Чува се шум./

Брат ЛОРЕНЦО

- Долавям шум!- Излез от тая смрад,
от туй свърталище на зли зарази,
от тоя неестествен сън!-Каквото
решили бяхме, то се измени
по волята на не-върховна власт.
При тебе тун издъхнал е Ромео.
И мъртъв е Парис. Но да вървим
там гдето са намерили покой
благочестивите номаси! Чакай,
не ме разпитвай, мила Жулиета.
Пристига стражата. Не мога аз
по-дълго да остана.

ЖУЛИЕТА

- С тебе няма —>/
сега да дойда. - О, върви!
/Излиза брат ЛОРЕНЦО./

Що виждам? —————>/

В ръцете на Ромео стъкленица!
Отровата, която тури край
на неговите земни дни. О, жадни,
ти всичко си изпил. За мене капка
не си оставил, за да ми помогнеш.